ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25.7.2014 v Českých Budějovicích v senátě složeném z předsedy senátu Ondřeje Vítů a přísedících Františky Princové a Františka Bárty v trestní věci obžalovaného [redacted], nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], pro zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) tr.zákoníku, t a k t o :

Obžalovaný

[redacted]

nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted],

s e u z n á v á v i n n ý m , ž e

v době nejméně od 7.2. 2013 do 10.6.2013 v [redacted] v ulici [redacted] v domě čp. [redacted] v bytě [redacted], s nimiž žil ve společné domácnosti, si na svém počítači [redacted] zřídil přístup na sociální síť Facebook a účet na jméno [redacted] – [redacted] s úmyslem navázat kontakt s [redacted], nar. [redacted], uživatelem téže sociální sítě s účtem [redacted], kterého znal z okolí svého bydliště, nejprve si vzájemnou komunikací prostřednictvím Facebooku získal jeho důvěru jako dívka [redacted] a pod smyšlenkou, že je vydírána osobami ze svého okolí hrozbami zveřejnění fotografií svého obnaženého těla na Facebooku a povinností zaplatit těmto osobám 10 000 Kč, přiměl nezletilého nejprve k pořízení fotografií nahého těla a detailu obnaženého penisu, postupujícím psychickým nátlakem zneužívaje počínajícího milostného vzplanutí nezletilého k domnělé dívce a strachu o ni jej přiměl ke slibu, že natočí 4 pornografická videa s obžalovaným, kterého jakoby vybrala a poslala za nezletilým za tímto účelem [redacted] a dávala mu pokyny jaké sexuální praktiky musí nezletilý a obžalovaný před natáčením nejprve provádět, zpočátku po dobu 2 měsíců až 5x týdně, později až 3x týdně, zejména obžalovaný pod uvedenou záminkou přiměl nezletilého k vzájemnému orálnímu sexu, nejméně v 5 případech [redacted],

přičemž několikrát došlo k [redacted], nezletilý pociťoval [redacted], zpočátku měl při [redacted], po celou dobu byl v písemném kontaktu na Facebooku s [redacted], odmítl provádění sexuálních praktik [redacted], nar. [redacted], a jen pořídil fotografie jeho obnaženého penisu, které jí též poslal, takového jednání se obžalovaný dopustil na různých místech, nejčastěji na zadním schodišti domu čp. [redacted] nebo v bytě [redacted], ačkoliv věděl, že nezletilý je dítě mladší patnácti let, v důsledku jednání obviněného se u nezletilého rozvinula [redacted] trvající od léta 2013 do ledna 2014,

t e d y

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, na dítěti mladším patnácti let a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

t í m s p á c h a l

zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst.1, odst.2 písm.a), odst.3 písm.a),c) trestního zákoníku,

o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 3 tr.zákoníku, za užití § 58 odst. 1 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let**, pro jehož výkon se dle § 56 odst. 3 tr.zákoníku zařazuje do **věznice s dohledem**.

Podle § 228 odst. 1 tr.řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], z titulu náhrady nemajetkové újmy částku 300.000,- Kč, když se zbytkem uplatněného a soudem nepřiznaného nároku se poškozený podle § 229 odst. 2 tr.řádu odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav věci tak, jak je popsán ve skutkové větě rozsudku.

Obžalovaný se doznal k stíhanému jednání, upřesnil pouze, že poslední sexuální aktivity mezi ním a poškozeným proběhly v dubnu roku 2013. V ostatním využil svého práva nevypovídat a nevyjádřil se tedy k motivu ani k dalším okolnostem svého jednání. Při vydání svého počítače policejním orgánům obžalovaný přiznal, že z tohoto počítače komunikoval pod adresou [redacted] (č.l. 91).

Poškozený [redacted] vypověděl, že se na facebooku seznámil s dívkou [redacted], do které se zamiloval. [redacted] mu tvrdila, že je vydírána a poškozený ve snaze jí pomoci se uvolil k tomu, že s obžalovaným natočí čtyři pornografická videa. Na toto natáčení se poškozený s obžalovaným opakovaně připravoval vzájemným prováděním nejrůznějších sexuálních praktik zahrnujících i orální a análni sex. [redacted] poškozený k její žádosti zaslal i své obnažené fotografie a také fotografie [redacted].

Svědek [redacted], otec poškozeného, uvedl, že v mobilním telefonu svého syna [redacted] objevil SMS zprávu od obžalovaného, v níž obžalovaný [redacted] vyzýval k vzájemnému „pošmajchlování se“ či „pomazlení“. Následně se svědek seznámil i s facebookovou komunikací svého syna s obžalovaným, jakož i s dívkou [redacted]. Z této facebookové komunikace svědek zjistil, že jeho syn [redacted] byl [redacted] vmanipulován do sexuální interakce s obžalovaným. V tomto období kontaktů [redacted] s obžalovaným se u [redacted] výrazně zhoršil prospěch ve škole, [redacted] také rezignoval na svou doposud úspěšnou kariéru [redacted]. Prospěch se u [redacted] upravil až v průběhu následujícího školního roku, k [redacted] kariéře se však [redacted] už nevrátil.

O **facebookové komunikaci** poškozeného s obžalovaným (vystupujícím jak pod pravou identitou, tak i pod identitou [redacted]), předložil svědek CD-R nosič. Z tohoto důkazu soud zjistil, že komunikace mezi poškozeným a obžalovaným vystupujícím pod svou pravou identitou časově i kontextuálně zapadá do komunikace poškozeného s obžalovaným vystupujícím pod identitou [redacted]. Obě složky této komunikace zachycují jak metody manipulování s poškozeným, tak i [redacted] zadávané úkoly, typy sexuálních praktik realizovaných mezi poškozeným a obžalovaným, jakož i reakce poškozeného na ně. Podrobnosti vyplývají z následující tabulky zachycující facebookovou komunikaci mezi obžalovaným vystupujícím pod identitou [redacted] a poškozeným:

stránka	datum	postatný obsah komunikace
str. 11, 46, 53, 88		[redacted]
str. 15, 16, 24		[redacted]
str. 17		[redacted]
str. 23		[redacted]
str. 58 -63		[redacted]
str. 79-80		[redacted]
str. 83		[redacted]
str. 96		[redacted]
str. 114-116		[redacted]
str. 134		[redacted]
str. 147		[redacted]
str. 166	11.02.2013	[redacted]
str. 236	16.02.2013	[redacted]
str. 242	17.02.2013	[redacted]
str. 261	18.02.2013	[redacted]
str. 281-285	19.02.2013	[redacted]
str. 303	24.02.2013	[redacted]
str. 414	14.03.2013	[redacted]
str. 451-460	24.03.2013	[redacted]
str. 477	25.03.2013	[redacted]
str. 506		[redacted]
str. 595	02.05.2013	[redacted]

Z **kybernetické**ho **odborné**ho **vyjádření** bylo zjištěno, že v počítači obžalovaného byla nalezena skypová komunikace, v níž uživatel vystupoval pod identitami *i)* [redacted], *ii)*

[redacted] a *iii)* [redacted], a pod těmito identitami vyzýval různé muže k zasílání jejich erotických fotografií a videí a domáhal se jejich masturbace, ejakulace, nafocení penetrovaného análního otvoru, apod.

Četnost telefonické komunikace mezi obžalovaným a poškozeným se pak podává z **vyúčtování k telefonnímu číslu poškozeného** (č.l. 146-169) a jeho vyhodnocení (viz. č.l. 170-174).

Z **psychiatrického znaleckého posudku znalce Hrdličky** soud zjistil, že obžalovaný [redacted].

Z **psychologického znaleckého posudku znalce Šnorka** zpracovaného na poškozeného soud zjistil, že [redacted].

Z **psychiatrického znaleckého posudku znalkyně Novotné** bylo zjištěno, že poškozený [redacted].

Soud zamítl návrh na doplnění dokazování opatřením psychologického znaleckého posudku na obžalovaného. Z tohoto důkazu měl být zjištěn motiv, který obžalovaného k stíhanému jednání vedl. Soud tento důkaz pokládá za nadbytečný, a to z několika důvodů. V prvé řadě pohnutka obžalovaného není znakem skutkové podstaty tak, aby bylo nezbytné jej zjistit pro správné právní kvalifikování skutku. Dále je podstatné, že psychiatrický znalec MUDr. Hrdlička vyloučil v motivaci obžalovaného jakoukoli patologii, ať již patologii duševního zdraví či patologii v oblasti sexuality. Psychiatrické zkoumání přitom zahrnuje v rámci diagnostiky i zjišťování tzv. smíšené poruchy osobnosti, a pokud ani tato diagnóza u obžalovaného shledána nebyla, pak jeho motivy k stíhanému činu byly jiné než patologicky podmíněné. V rámci této kategorie (tj. motivy, nikoli patologické) pak je již nerozhodné, který z motivů širokého spektra motivací vedl obžalovaného k tomu, že se dopustil stíhaného jednání. Pátrání po jeho motivu není opodstatněné ani z pohledu úvah o jeho nápravě a předcházení obdobnému jednání, neboť patologicky nepodmíněné motivy není jak léčit a ovlivňovat institucionálními metodami. Zjednodušeně řečeno, vedla-li obžalovaného k stíhanému jednání zvídavost či nezdrženlivost, pak tyto vlastnosti nelze nijak „léčit“ tak, jako by tomu mohlo být v případě, že obžalovaný by jednal v důsledku nějaké sexuální

deviace nebo duševní poruchy. Psychologické zkoumání obžalovaného by tak mohlo být přínosné pro něho samotného – aby sám sobě lépe porozuměl, popř. zajímavé z profesního hlediska psychologa, nelze si však od tohoto zkoumání slibovat žádný přínos pro posouzení možností, jak trestněprávními prostředky ovlivňovat jeho budoucí chování.

B) Hodnocení důkazů

Provedené důkazy soud hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i ve vzájemném souhrnu. Při tomto hodnocení dospěl k následujícím závěrům.

Skutková zjištění jsou v zásadě nesporná. Obžalovaný se k jednání doznal, což zapadá do facebookové komunikace a souladí jak s výpovědí poškozeného a jeho otce, tak i s údaji, které byly zjištěny z počítače, který obžalovaný vydal policejním orgánům. Doznání obžalovaného a výpovědi obou svědků proto soud pokládá v podstatném za věrohodné.

Soud neuvěřil toliko tvrzení obžalovaného o tom, že sexuální aktivity mezi ním a poškozeným skončily v dubnu 2013. Z facebookové komunikace mezi ním (vystupujícím pod pravou identitou) a poškozeným totiž plyne, že ještě 02.06.2013 si navzájem posílali fotografie svých penisů, ejakulace a domlouvali se na dalším společném sexu (viz. CD-R na čl. 105 p.v. – soubor „[redacted]“, strana 650 a násl.). Rovněž z facebookové komunikace mezi obžalovaným vystupujícím pod identitou [redacted] je zřejmé, že 02.05.2013 [redacted] slibuje [redacted] dodání porno-videí a to, že s [redacted] vyzkoušejí sex s prezervativem sexu (viz. CD-R na čl. 105 p.v. – soubor „[redacted]“, strana 595 a násl.). Konečně i z výpovědi [redacted] se podává, že 10.06.2013 nalezl v synově telefonu SMSku, v níž jej obžalovaný vyzývá k pomazlení či pošmajchlování. V kontextu těchto zjištění pak tvrzení obžalovaného nepůsobí přesvědčivě, ať již ovlivněno procesem zapomínání nebo snahou zkrátit dobu závadového jednání. Naproti tomu soud nezastává názor, že obžalovaný by se touto cestou snažil posunout časovou hranici dokonání skutku před moment, kdy dovršil svůj 18. rok života. Obžalovaný totiž ve svých vyjádřeních zmiňoval jako dobu ukončení skutku i květen 2013, kdy již byl zletilý (viz str. 3 protokolu o hlavním líčení z 24.07.2014). Jeho rozporná tvrzení tak lze s největší pravděpodobností připisovat běžnému procesu zapomínání detailů.

Otázky motivace obžalovaného, jeho duševního zdraví a sexuality, jakož i duševního zdraví a osobnostní struktury poškozeného a jím utrpěných následků jsou spolehlivě objasněny ze znaleckých posudků znalců Hrdličky, Šnorka a Novotné. Tyto posudky pokládá soud za plně věrohodné, přesvědčivé a logické. U žádného ze znalců také nebylo zjištěno nic, pro co by měl protežovat kteroukoli z procesních stran.

C) Právní kvalifikace

Soud se plně ztotožnil s obžalobou, na jejíž argumentaci vč. závěrečné řeči lze odkázat, aniž by bylo třeba ji dále rozebírat, neboť to by představovalo jen její opakování. Nad její rámec lze dodat snad jen následující.

Soud vážil, zda není na místě uvažovat o tom, že obžalovaný spíše než *užití násilí* jen *zneužil bezbrannosti jiného*. Znásilnění je možné spáchat v zásadě dvěma formami donucení - buď přímým násilím anebo zneužitím bezbrannosti. Do kategorie přímého násilí spadají dle § 119 tr.zákoníku i ty případy, kdy pachatel bezbrannost vyvolá vlastním aktivním jednáním. Druhá varianta, že pachatel pouze zneužije bezbrannosti jiného, dopadá na ty situace, kdy bezbrannost je vyvolaná okolnostmi, které leží mimo vůli pachatele, a on ji pouze využije.

V projednávané kauze jde o onen prvý intenzivnější zásah, kdy obžalovaný bezbrannost a závislost poškozeného bezprostředně vlastním konáním (lstí) vyvolal, a proto je namístě právní závěr o *použití násilí* dle § 119 tr.zákoníku.

Za použití této specifické formy násilí obžalovaný donutil jiného k pohlavnímu styku, a to styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží. Análně i orálně pohlavní styk nutno pokládat za sexuální aktivity srovnatelné se souloží, neboť při nich stejně jako při souloži (tj. spojení mužských a ženských pohlavních orgánů) dochází k průniku části těla jednoho do tělesných otvorů druhého. Tyto praktiky jsou z pohledu atakovaného jedince daleko intenzivnějším zásahem do jeho intimní sféry, než třeba jen neinvazivní osahávání intimních partií, přinucení oběti k tomu, aby útočníka stimulovala rukou či jinou částí těla nespojovanou primárně s intimitou. Análně i orálně sexuální aktivity jsou proto co do zásahu do osobní sféry poškozeného kvalitativně stejné se souloží.

Soud má také za prokázané, že obžalovaný věděl, kolik je [redacted] let. Je zde facebooková komunikace, v níž se poškozený svěřil s údaji o svém věku. Obžalovaný také čekával na poškozeného před základní školou, což má pro zjištění stáří oběti rovněž velmi silnou informativní hodnotu. Nelze přehlédnout ani somatické vzezření [redacted], který je evidentně dítětem. Na fotografiích byl v té době zřetelně nezralým jedincem, u něhož nejsou patrny, natož pak rozvinuty žádné druhotné sexuální znaky (žádné pubické ochlupení, žádná tvorba svalové hmoty, žádné somatické projevy puberty – akné, počínající růst vousů apod.). I z tohoto pohledu je jasné, že obžalovaný rozhodně věděl, že [redacted] je takto mladou osobou.

Obžalovaný svým jednáním pak způsobil [redacted] těžkou újmu na zdraví. Tato těžká újma na zdraví je zde v podobě závažné poruchy zdraví trvající po delší dobu. Horizont delší doby činí dle ustálené judikatury 6 týdnů, u [redacted] tato porucha, jak vysvětlila znalkyně Novotná, trvala nejméně od léta 2013 do ledna 2014. Tato porucha je nepochybně vážné porušení zdraví, byť to není tak na první pohled patrné jako u nejrůznějších somatických poranění typu zlomenin, krvácení, apod. Duševní zdraví je velmi významnou součástí celkového zdraví jedince, a pokud tato složka zdraví je zasažena v takové intenzitě, že ztěžuje běžné fungování a jeho obvyklý život, tak jde o závažnou poruchu zdraví.

Ohledně této [redacted] poruchy soud, ani koneckonců obžaloba, neuvažuje tak, že obžalovaný by chtěl poškozenému toto onemocnění přivodit, nicméně k zavinění těžšího následku již není třeba úmyslu tak, jako je třeba úmysl ke spáchání základního trestného činu, ale postačuje nedbalost. Obžalovaný jakkoliv je mladý, si nepochybně dokáže představit, že jestliže je někdo tímto způsobem oklamán, přiměn k aktivitám, jimž se počátku brání a o které nestojí, a dále konfrontován s tím, že byl zrazen někým, koho pokládal za velmi blízkého a s kým se hodlal přinejmenším přátelit, tak že to jsou stresové faktory, které významným způsobem na poškozeného mohou působit, a které u něho mohou vyvolat i psychické potíže. K tomuto není zapotřebí žádného medicínského či psychiatrického vzdělání. To platí tím spíše v dnešní době, kdy dostupnost informací je velmi rozsáhlá, kdy media referují o nejrůznějších psychických potížích celebrit. Obžalovaný si tedy alespoň v hrubých obrysech velmi dobře mohl představit, že až vše vyjde najevo, může jeho počínání poškozeného velmi výrazně osobnostně rozvrátit.

D) Trest

Obžalovaný je osobou velmi mladou, dílem se stíhaného jednání dopouštěl v době krátce před dosažením osmnáctiletého roku věku. To, že je stíhán jako dospělý pachatel, je odůvodněno momentem ukončení jednání, kdy dokazováním bylo spolehlivě zjištěno, že ještě dne 10.6.2013 došla ze strany obžalovaného poškozenému SMS zpráva, v níž jej vyzýval k pomazlení či pošmajchlování. Sexuální aktivity tak přetrvávaly až do 10.6.2013, kdy byly utnuty vyzrazením celé věci a zásahem otce poškozeného. Skutek byl proto dokonán v době, kdy obžalovanému již bylo osmnáct let. Při úvahách o trestu je ovšem třeba vzít v potaz, že se stíhaného jednání dopouštěl i (a především) v době, kdy zletilý nebyl, a následně delikt páchal ve věku rozhodně blízkém věku mladistvého. I v tomto směru se soud ztotožňuje s obžalobou a i obhajobou.

Dalšími okolnostmi je dosavadní bezúhonnost obžalovaného a v jeho prospěch svědčí i přístup, který k celé kauze zaujal – vydal počítač, přiznal se, že z něho komunikoval pod falešnou identitou [redacted], spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení. I tento jeho postoj je třeba ocenit.

Z těchto důvodů soud aplikoval obžalobou navrhované ustanovení § 58 odst. 1 tr.zákoníku, které umožňuje snížit trest pod spodní hranici trestní sazby. V nemodifikované trestní sazbě 5 až 12 let by i trest ukládaný na samé její spodní hranici byl nepřiměřeně přísný. Obžalovaný je na samém počátku své samostatné životní dráhy, a pokud by byl na pět let uvězněn, výrazně by jej to handicapovalo v začlenění do společnosti.

Soud proto obžalovanému uložil trest tzv. pod sazbou, a ten vyměřil ve výši 3 roků. Tento trest však již nebylo možno ukládat jako trest podmíněný. Jednání obžalovaného rozhodně nebylo bagatelní. Kdyby si obžalovaný představil, že je v opačné pozici, že by se někdo podobným způsobem choval k němu, tak by to nepochybně pociťoval jako něco závažného, zraňujícího a poškozujícího. Jakkoli se i tento trest může obžalovanému subjektivně zdát jako přísný a tvrdě jej zasahující, neboť i ten jen zasáhne na samém počátku jeho samostatné životní dráhy, dle názoru soudu o přísné potrestání nejde. Obžalovaný si musí uvědomit, že jeho jednání zanechalo nezanedbatelné následky. V prvé řadě v hmatatelné podobě závažné poruchy duševního zdraví. Dále nelze nevidět, že obžalovaný atakoval i [redacted], nar. [redacted]. I jeho odhalené fotografie se dostaly do internetové sítě, [redacted] byl za tímto účelem [redacted] vzbuzen, svlékán a focen. Zde jde ještě více o dítě u [redacted]-tiletého [redacted]. O dítě, jehož schopnosti obrany jsou ještě daleko nižší a slabší než u [redacted].

Spíše shovívavost trestu je podtržena i tím, že obžalovaný byl pro jeho výkon zařazen do věznice mírnějšího typu, než kam by patřil při striktní aplikaci zákona. Soud zastává názor, že obžalovaný jako prvotrestaná osoba se bude lépe etablovat a lépe se napraví ve věznici s dohledem, než ve věznici s dozorem, kam by formálně správně patřil.

E) Nemajetková újma

Soud přitakal poškozenému, že je namístě poskytnout mu určitou finanční satisfakci. Není pochyb, že u poškozeného došlo k závažnému zásahu do jeho osobnostních práv, do práva na svobodu rozhodování v sexuální oblasti. Snížení důstojnosti poškozeného, který se uvolil k praktikám, které nikdy předtím s nikým neměl a ani o ně nestál, je nepochybně značné. Jde o takovou újmu, u níž lze spolehlivě dovozovat, že takový zásah by jako závažnou újmu pociťoval v podstatě každý. Z tohoto pohledu jsou splněny podmínky pro úvahy, že tato újma by měla být saturována přiznáním její finanční náhrady, a že nelze vystačit jen s nemajetkovým zadostiučiněním. To ostatně obžalovaný sám ani neposkytl

(např. omluva, vysvětlení důvodů svého počínání apod.). Za zadostiučinění tak snad lze do jisté míry pokládat jen odsouzení pachatele, tento počin však není nadán schopností plnit vůči poškozenému reparační (náhradovou) funkci.

Kritéria pro stanovení výše této nemajetkové újmy jsou dvě, a obě více či méně vágní. Prvním je *závažnost* vzniklé újmy a druhou jsou *okolnosti*, za kterých došlo k porušení osobnostního práva.

Závažnost újmy, jak zmíněno již shora, je zde poměrně intenzivní. Jak vyplynulo z psychologického posudku znalce Šnorka, poškozený [redacted] si do budoucího života ponese zřejmě natrvalo podvědomou zátěž prožitého modelu závadového chování, u něhož bude hrozit, že jej poškozený začne aplikovat na své vztahy v momentě, kdy nějaké jiné okolnosti (stresory, fyzické či psychické potřeby apod.) oživí, vyvolají či spustí jeho otisk, který v osobnosti poškozeného zanechalo jednání obžalovaného. Zjednodušeně řečeno, poškozený se v budoucnu může dostat do situace, kdy jej z rozličných důvodů může zlákat promíchání vztahových vzorců chování, které mají zůstat striktně odděleny. Rodičovský, sourozenecký nebo pracovní vztah bude zanesen sexualizací, poškozený bude sexuální podtext hledat v situacích, kde nebude přítomen, popř. tam nebude patřit apod. Toto je handicap jistě značný, byť poškozený si ho nyní nemusí uvědomovat.

Další věc je to, že jednání, jemuž byl [redacted] vystaven, je nepochybně stigmatizující záležitost. Pokud vyjde najevo v okruhu jeho přátel či kamarádů, čemu se podrobil, tak to nepochybně může sekundárně zasáhnout do jeho životního komfortu, do jeho důstojnosti, společenského uznání a v návaznosti na to do jeho dalšího psychického i sociálního rozvoje a uplatnění ve společnosti. Poškozený může být posmíván, může mu to být připomínáno ze strany kamarádů, může být označován hanlivými výrazy, které v oblasti jeho vrstevníků nejsou ničím neobvyklým. Jakkoliv je naše společnost velmi otevřená k sexuálním otázkám, tak přece jen v nejrůznějších sociálních skupinách, zvláště u adolescentů, tato otevřenost rozhodně nepanuje, a často osoba, která se něčím vymyká – zde sexuálními praktikami – praktikám, je stigmatizována a vyčleňována z kolektivu buď zvenku (ze strany okolí) anebo se sama svého okolí straní.

Třetí prvek závažnosti újmy je lépe hmatatelný a zřetelný, a je jím ukončení [redacted] sportovní kariéry. Poškozený takřka naráz ukončil [redacted] školu či kariéru, kterou měl nějakým způsobem nastartovanou, což je také věc, která pro jeho budoucí zájmy může být škodlivá. I v tomto soud spatřuje závažnost zásahu obžalovaného do životního komfortu, priorit a zájmů poškozeného.

Okolnosti, za kterých došlo k zásahu do osobnostních práv poškozeného, spočívají v okolnostech trestného činu a samy o sobě extrémně hrozivé nejsou, což je zřetelné i z postihu, kterého se obžalovanému dostalo. Obžalovaný neparalyzoval poškozeného fyzickým atakem tak, aby se poškozený bál vyjít ven, obával se hrozby útoku zpoza každého temného zákoutí, vyhýbal se lidem apod. Z tohoto pohledu je jeho situace o poznání snadnější než situace oběti, u níž pachatel fyzickým násilím zdolá její odpor a vydá ji na milost i nemilost svým záměrům. Poškozený zde může nalézt jistou míru bezpečí v tom, že zachová-li patřičnou míru opatrnosti, nemusí se obdobné situace obávat. Na druhou stranu však v něm okolnosti kauzy mohou vyvolávat pocity viny z vlastní naivity a důvěřivosti, jichž je zpravidla oběť, která byla fyzicky přemožena, ušetřena.

Posledním aspektem, který vzal soud v potaz, je zásada proporcionality, která zohledňuje i (především) majetkové poměry osoby, která má být k náhradě nemajetkové újmy zavázána. Obžalovaný je v současné době nemajetnou osobou, bez stálého zaměstnání a s vyhlídkou na výkon trestu, v němž jeho možnosti výdělku budou i při jeho zařazení do věznice s nejmírnějším režimem výrazně omezeny.

Z popsaných důvodů nebylo poškozenému vyhověno v celém jeho požadavku na zaplacení 500.000,- Kč, ale tento nárok byl snížen na 300.000,- Kč, která dle názoru soudu plně odpovídá všem shora popsaným parametrům kauzy. I částka 300.000,- Kč bude nepochybně pro obžalovaného velikou zátěží při startu do samostatného života, na druhou stranu si však musí uvědomit, že i pro poškozeného bude velmi složité vypořádat se s tím, čemu byl vystaven a co v zásadě žádné peníze rozhodně nemohou plně saturovat a uvést do původního stavu. Přiznání zmíněné sumy tak představuje vyvážený a reálně dosažitelný kompromis mezi konkurujícími si zájmy obžalovaného na straně jedné a poškozeného na straně druhé. Pokud poškozený požadoval částku vyšší, tak obligatorně byl se zbytkem nároku odkázán na občanskoprávní řízení.

Pro úplnost stojí za zmínku, že rozhodnutí soudu o nemajetkové újmě vychází z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn.8 Tdo 46/2013 publikovaného ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. R14/2014. Je třeba také zdůraznit, že přiznání tohoto nároku nikterak nezohledňuje poškozeným utrpěnou [redacted] poruchu, která by byla odškodnitelná v rámci nároků na náhradu *škody na zdraví* (§ 444 zák. č. 40/1964 Sb. ve znění pozdějších předpisů). Takové nároky však vzneseny nebyly a soudem o nich rozhodováno nebylo.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení prostřednictvím soudu podepsaného k Vrchnímu soudu v Praze (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.**

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilosti k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (247 odst. 2 tr.ř.)

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou

vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

Podle § 228 odst. 4 tr.ř. byl-li poškozenému alespoň z části přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Odvolání nemůže úspěšně podat ten, kdo se jej již jednou vzal.

V Českých Budějovicích dne 25.07.2014

Mgr. Ondřej V í t ů , v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Andrea Krajčo